

Chippendale Desch - BAP

Quelle und Übersetzung: www.bap.de

'Ne Hingerhoff, vun wääje „Roaring Twenties“!
Vier Pänz un sie kohm noch dozo.
Familiefotos, Opa 'm Sonndaachsanzoch,
Dä Grandseigneur, sick Johre arbeitslos.
En schlääschte Zick für Kirche usszomohle,
Jet andres hatt e' leider nie jeliert.
Sie moht en off spät uss der Kneip heimholle,
Doch nie hätt sie sich für dä Ahl jeniert.

'Ne Schoss enn 'nem Kostüm, de Hoore halvlang,
'Ne Jung enn Landseruniform,
'Ne Püngel Breefe, jottweißwo uss Rußland,
Vun ihm, dä nie mieh heim noh Kölle kohm.
Un dann 'ne joode Kää, wenn och 'ne ziemlich sture,
'Ne fließige, nit jraad ene Poet,
En Huhzick zwesche ussjebrannte Muhre:
„Mer muss sinn, dat et irj'ndwie wiggerjeht!“

Eva 'm Kommunionkleid
Un wie se met 'ner Prozession jeht,
Un Eva met 'nem Kinderwaare
Em sechste Johr nohm Kreech.
Posskaate vun der Riviera
Un Eva - zwei, drei Kilo schwerer -
Hinger der Thek enn ihrem Laade
Un ahn 'nem Chippendale Desch.
Dat he muss irj'ndwo em Tessin sinn
Un dat he wohr bestemmp em Westerwald.
Dä Klein, dä domohls brav ahn ihrer Hand jing,
Ess mettlerweile zehnmohl esu alt.
Se hätt ihm, wo se kunnt, de Stang jehahle,
Ejal, wie affjedriecht, se stund zo ihm.
Se hätt ahn ihn jejläuv, leet ihn nie falle:
„Loot en enn Rauh, dä Jung, dä bruuch kein Ling!“

Eva 'm Fasselohvend
Un enn 'nem Liejestohl wie schloofend,
Un he duudschick em Persianer
Un brungjebrannt em Ohvendleech.
Eva em Kiddel op der Eckbank
Un stolz vüür ihrem eezte Kühlschränk,

Dä Klein om Sofa met dä Jittar
Hinger 'nem Chippendale Desch.

Verwitwet wohr se zwanzig Johr lang,
Se wohr nit allzo off ahn singem Jraav.
Zom Traure wohr et Eva nit jeboore,
Dofür hätt et, em Ähnz, zo jähn jelaach.
„Woröm och?“, saat et, „irjendwann muss Schluss sinn,
Om Friedhoff lieje mer noch lang jenooch.“
Rääsch hattste, Eva, un wenn ich dat Leed sing,
Hoff ich, ihr hührt zosamme irj'ndwo zo:

Du 'n dä Ääzezäller
Un dä versoffne Kirchemöhler,
Dä Romeo, dä em Schnie krepert ess -
Die Kääls verdraaren sich vielleicht.
„Kaum Minsche sinn su, wie se schinge“,
Saatste, un: Mer möht jönne künne.
Schon nett, dat du en mir vererv häss
Wie Opas Häng un dieh Jeseech:
Ich weed mich ahn dat Deil jewöhne
Un mich vun jetz ahn öm en kömmre,
Öm dinge stolze, staatse, schöne,
Monströse Chippendale Desch.